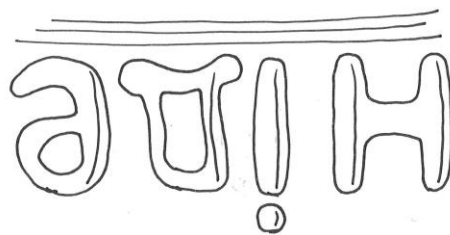

Ми з сумом закінчили наші пошуки і дружно зібралися на подвір'ї попити какао з булочками і розділитися знайденими речі.
 ...А як же татів годинник?!

А він таки знайшовся, коли тато наступного разу зібрався косити траву. Надягнув робочий светр і – опі – наткнувся на годинника, що застряг у рукаві! Тоді згадав, що того сумного дня він знав свєтра, об було тепло, і – от! – лишився без годинника. "От тобі! – подумав швидко. – Буває, забудиш щось, а можеш знайти набагато більше!"

Надомість у траві на подвір'ї знайшли різні забуті речі: зимували і ще раніше речі: -собачий повідок,
 -роші на морозово,
 -мимину спицю для в'язання,
 -сестрині ключі,
 -три прищіпки для білизни,
 -чотири гудзика,
 -фігурку динозавра,
 -одинадцять болтів із гайками,
 -померлого птаха,
 -дві незрозумілі деталі,
 -три м'ячика,
 -братові шакаретки
 і татову чорненьку ручку.

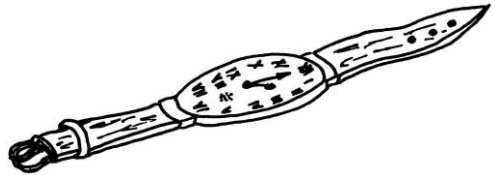
Проте, на превеликий татів сум, годинника так і не знайшли. Ні на галлявчині, ні під деревами, ні поміж кущів, ні по під парканом, ні за будинком чи у теплиці. І у жодному закапелку татового годинника теж не виявилось.

Шукали по всьому двору. Почали з галлявчини, потім шукали під деревами, між кущів та по під парканом. Закінчили пошукки за Заїничком та навколо теплиці. Дуже ретельно шукали, аж по усіх закапелках. Брат навіть позичив у друга металопукач.

Моніка С.К.
 Переклад: Еміл В.

Татів годинник

Одного весняного дня тато зібрався після обіду у двір покосити траву. Скосивши невелику ділянку, весь схвильований повернувся у дім.

– Загубив свого годинника, – сумно оголосив він.

Той годинник був татові дуже дорогий. Тоді ми всі, розхвилювавшись, вибігли надвір його шукати.

